

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (deviata komora)

z 2. septembra 2021 *

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Sloboda usadiť sa – Slobodné poskytovanie služieb – Uznávanie odborných kvalifikácií – Smernica 2005/36/ES – Článok 5 ods. 2 – Odhadca automobilov usadený v členskom štáte, ktorý sa presťahuje na územie hostiteľského členského štátu, aby tam dočasne a príležitostne vykonával svoje povolanie – Odmietnutie profesijného orgánu hostiteľského členského štátu, v ktorom bol predtým usadený, zapísať ho do registra poskytovateľov dočasných a príležitostných služieb – Pojem „dočasná a príležitostná služba““

Vo veci C-502/20,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Cour d'appel de Mons (Odvolací súd Mons, Belgicko) z 22. septembra 2020 a doručený Súdnemu dvoru 5. októbra 2020, ktorý súvisí s konaním:

TP

proti

Institut des Experts en Automobiles,

SÚDNY DVOR (deviata komora),

v zložení: predseda deviatej komory N. Piçarra, predseda štvrtej komory vykonávajúci funkciu sudcu deviatej komory M. Vilaras (spravodajca) a sudkyňa K. Jürimäe,

generálny advokát: H. Saugmandsgaard Øe,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- TP, v zastúpení: V. Grévy, avocat,
- Institut des Experts en Automobiles, v zastúpení: P. Botteman a R. Molders-Pierre, avocats,

* Jazyk konania: francúzština.

- belgická vláda, v zastúpení: L. Van den Broeck, M. Jacobs a C. Pochet, splnomocnené zástupkyne,
- česká vláda, v zastúpení: M. Smolek, J. Vlácil a T. Machovičová, splnomocnení zástupcovia,
- holandská vláda, v zastúpení: M. K. Bulterman a M. H. S. Gijzen, splnomocnené zástupkyne,
- poľská vláda, v zastúpení: B. Majczyna, splnomocnený zástupca,
- Európska komisia, v zastúpení: É. Gippini Fournier a L. Armati, splnomocnení zástupcovia,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 49 ZFEÚ, ako aj smernice Európskeho parlamentu a Rady 2005/36/ES zo 7. septembra 2005 o uznávaní odborných kvalifikácií (Ú. v. ES L 255, 2005, s. 22), zmenenej smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2013/55/EÚ z 20. novembra 2013 (Ú. v. EÚ L 354, 2013, s. 132) (ďalej len „smernica 2005/36“).
- 2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi TP a Institut des Experts en Automobiles (Inštitút odhadcov automobilov, ďalej len „IEA“) vo veci výkonu povolania TP ako odhadcu automobilov v Belgicku.

Právny rámec

Právo Únie

- 3 Odôvodnenie 11 smernice 2005/36 uvádza najmä, že účelom tejto smernice nie je zasahovať do oprávnených záujmov členských štátov týkajúcich sa zabránenia tomu, aby sa ktorýkoľvek z ich občanov vyhýbal dodržiavaniu vnútroštátnych právnych predpisov týkajúcich sa povolania.
- 4 Článok 3 ods. 1 tejto smernice stanovuje:

„1. Na účely tejto smernice sa uplatňujú tieto pojmy:

- a) „regulované povolanie“: odborná činnosť alebo skupina odborných činností, ku ktorým prístup, ktorých výkon alebo jedna z foriem výkonu sú priamo alebo nepriamo, na základe legislatívnych, regulačných alebo správnych opatrení podmienené držbou osobitných odborných kvalifikácií; najmä používanie profesijného titulu obmedzené legislatívnymi, regulačnými alebo správными opatreniami na osoby s danou odbornou kvalifikáciou stanovuje spôsob výkonu. Ak neplatí prvá veta tohto vymedzenia pojmu, povolanie podľa odseku 2 sa považuje za regulované povolanie;

b) „odborná kvalifikácia“: kvalifikácia potvrdená dokladom o formálnej kvalifikácii, osvedčením o spôsobilosti podľa článku 11 ods. 2 písm. a) bod i) a/alebo odbornou praxou;

...“

- 5 Hlava II uvedenej smernice, nazvaná „Voľné poskytovanie služieb“, obsahuje články 5 až 9. článok 5, ktorý je nazvaný „Zásada voľného poskytovania služieb“, stanovuje:

„1. Bez toho, aby boli dotknuté osobitné ustanovenia práva [Únie], ako aj články 6 a 7 tejto smernice, členské štáty neobmedzujú z nijakého dôvodu súvisiaceho s odbornou kvalifikáciou, voľné poskytovanie služieb v inom členskom štáte:

a) ak je poskytovateľ služieb v súlade so zákonom usadený v členskom štáte na účely výkonu rovnakého povolania v tomto štáte (ďalej len „členský štát usadenia“) a

b) ak sa poskytovateľ služieb presťahuje, ak vykonával toto povolanie v jednom alebo niekoľkých členských štátoch najmenej jeden rok počas posledných desiatich rokov predchádzajúcich poskytovaniu služieb, ak toto povolanie nie je v členskom štáte usadenia regulované. Podmienka ročného výkonu povolania sa nevyužíva vtedy, keď je regulované buď povolanie, alebo vzdelanie a odborná príprava, ktorá k tomuto povolaniu vedie.

2. Ustanovenia tejto časti sa použijú len v prípade, ak sa poskytovateľ služieb odsťahuje na územie hostiteľského členského štátu, aby dočasne a príležitostne vykonával povolanie uvedené v odseku 1.

Dočasná a príležitostná povaha poskytovania služieb sa posudzuje od prípadu k prípadu, najmä vo vzťahu k jeho trvaniu, frekvencii, pravidelnosti a nepretržitosti.

3. Ak sa poskytovateľ služieb odsťahuje, podlieha odborným predpisom profesionálnej, zákonnej alebo správnej povahy, ktoré sú priamo spojené s odbornou kvalifikáciou, ako je vymedzenie povolania, používanie titulov a závažné zanedbanie povinností pri výkone povolania, ktoré je priamo a osobitne spojené s ochranou a bezpečnosťou spotrebiteľa, ako aj disciplinárnym ustanoveniam, ktoré sú uplatniteľné v hostiteľskom členskom štáte na odborníkov, ktorí v tomto členskom štáte vykonávajú rovnaké povolanie.“

- 6 Článok 6 tej istej smernice s názvom „Výnimky“ vo svojom prvom odseku písm. a) stanovuje:

„Podľa článku 5 ods. 1 hostiteľský členský štát udeľuje poskytovateľom služieb usadeným v inom členskom štáte výnimku z požiadaviek, ktoré kladie na odborníkov usadených na svojom území, ktoré sa týkajú:

a) povolenia, registrácie alebo členstva v profesijnej organizácii alebo orgáne. Členské štáty môžu, na účely uľahčenia uplatňovania disciplinárnych ustanovení platných na svojom území podľa článku 5 ods. 3, zaviesť buď automatickú dočasnú registráciu, alebo členstvo pro forma v takejto profesijnej organizácii alebo v takomto orgáne, za predpokladu, že takáto registrácia alebo takéto členstvo nebude nijakým spôsobom zdržiavať ani komplikovať poskytovanie služieb a nespôsobí poskytovateľovi služieb žiadne dodatočné náklady. ...“

- 7 Podľa článku 7 ods. 1 smernice 2005/36 členské štáty môžu v prípade, že poskytovateľ služby sa po prvýkrát odsťahuje z jedného členského štátu do iného na účely poskytovania služieb, vyžadovať, aby o tom vopred informoval príslušný orgán hostiteľského členského štátu. Takéto vyhlásenie sa obnovuje raz ročne, ak má poskytovateľ služieb v úmysle poskytovať počas príslušného roka v tomto členskom štáte dočasné alebo príležitostné služby.

Belgické právo

Zákon z 15. mája 2007

- 8 V Belgicku sú postavenie, práva a povinnosti odhadcov automobilov predmetom loi du 15 mai 2007 relative à la reconnaissance et à la protection de la profession d'expert en automobiles et créant un Institut des experts en automobiles (zákon z 15. mája 2007 o uznávaní a ochrane povolania odhadcu automobilov a zriadení Inštitútu odhadcov automobilov) (*Moniteur belge* z 2. júna 2007, s. 28087), zmeneného zákonom zo 6. októbra 2011 (*Moniteur belge* z 10. novembra 2011, s. 67853) (ďalej len „zákon z 15. mája 2007“).
- 9 Podľa článku 5 ods. 1 bodu 2 písm. b) zákona z 15. mája 2007 sa postavenie člena IEA prizná každej fyzickej osobe, ktorá sa chce usadiť v Belgicku ako odhadca automobilov, a požiada o to v rozsahu, v akom predloží osvedčenie o odbornej spôsobilosti alebo doklad o formálnej kvalifikácii vydaný členským štátom Európskej únie. Bod 6 článku 5 ods. 1 tohto zákona dodáva, že dotknutá osoba musí byť zapísaná do zoznamu členov IEA.
- 10 Článok 6 uvedeného zákona stanovuje:
- „V prípade, že sa štátni príslušníci členských štátov Únie v rámci slobodného poskytovania služieb po prvýkrát presťahujú na územie Belgicka, aby dočasne a príležitostne vykonávali povolanie odhadcu automobilov, musia o tom vopred informovať príslušnú komoru rady [IEA] písomným vyhlásením podľa článku 9 ods. 1 zákona z 12. februára 2008, ktorým sa zavádza všeobecný rámec pre uznávanie odborných kvalifikácií [EÚ]. ...“

Zákon z 12. februára 2008

- 11 Smernica 2005/36 bola prebratá do belgického práva prostredníctvom loi du 12 février 2008 instaurant un cadre général pour la reconnaissance des qualifications professionnelles UE (zákon z 12. februára 2008, ktorým sa zavádza všeobecný rámec pre uznávanie odborných kvalifikácií EÚ) (*Moniteur belge* z 2. apríla 2008, s. 17886, ďalej len „zákon z 12. februára 2008“).
- 12 Hlava II tohto zákona, nazvaná „Slobodné poskytovanie služieb“, obsahuje články 6 až 11. článok 6 uvedeného zákona stanovuje:
- „Ustanovenia tejto časti sa použijú len v prípade, ak sa poskytovateľ služieb odsťahuje na územie Belgicka, aby dočasne a príležitostne vykonával povolanie uvedené v článku 7 ods. 1.
- Dočasná a príležitostná povaha poskytovania služieb sa posudzuje od prípadu k prípadu, najmä vo vzťahu k jeho trvaniu, frekvencii, pravidelnosti a nepretržitosti.“
- 13 Článok 9 toho istého zákona upravuje systém predchádzajúceho vyhlásenia v súlade s článkom 7 smernice 2005/36.

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

- 14 TP dlhé roky pracoval v Belgicku ako odhadca automobilov. Od 28. januára 2014 býva na území Luxemburského veľkovoľvodstva a vykonáva tam rovnaké povolanie.
- 15 Vnútroštátny súd uvádza, že zo skutočností predložených TP vyplýva, že hoci od tohto dátumu vykonával niekoľko úloh v Belgicku, prevažnú časť svojej odbornej činnosti v súčasnosti vykonáva mimo belgického územia, takže odbornú činnosť, ktorú vykonáva v Belgicku, možno kvalifikovať ako „vedľajšiu“.
- 16 V septembri 2015 IEA vyzval TP, aby sa zapísal do zoznamu členov IEA s cieľom regularizovať jeho situáciu v Belgicku.
- 17 TP odmietol podať takúto žiadosť, a keďže podľa jeho tvrdení vykonáva niektoré znalecké posudky v Belgicku, požiadal o zapísanie do dočasného a príležitostného zoznamu odhadcov automobilov podľa článku 9 zákona z 12. februára 2008.
- 18 IEA sa domnieva, že TP tým, že vykonáva povolanie odhadcu automobilov v Belgicku bez toho, aby bol členom IEA, vykonáva nezákonnú a nekalú činnosť. Preto podal proti TP žalobu na Tribunal de commerce du Hainaut (Obchodný súd Hainaut, Belgicko) s cieľom zakázať TP používanie dokladu odhadcu automobilov, ako aj výkon tohto povolania v Belgicku.
- 19 TP podal na tento istý súd návrh, aby na základe článku 6 zákona z 15. mája 2007 nariadil jeho zápis do dočasného a príležitostného zoznamu odhadcov automobilov.
- 20 Obchodný súd Hainaut rozsudkom z 29. novembra 2017 žalobe IEA vyhovel a vzájomnú žalobu, ktorú podal TP, zamietol. Dňa 15. februára 2018 podal TP proti tomuto rozsudku odvolanie na vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania.
- 21 Rozsudkom z 3. decembra 2019 tento vnútroštátny súd vyhlásil odvolanie TP za prípustné a na základe ním predložených dokumentov rozhodol, že je usadený v Luxembursku v zmysle článkov 16 až 19 smernice 2005/36.
- 22 Vnútroštátny súd však uvádza, že má pochybnosti, pokiaľ ide o súlad výkladu pojmu „dočasný a príležitostný“ uvedeného v článku 6 zákona z 15. mája 2007, ktorý zastáva IEA a podľa ktorého predchádzajúci výkon trvalej a pravidelnej činnosti v členskom štáte bráni uznaniu dočasnej a príležitostnej povahy výkonu tej istej činnosti v tomto členskom štáte v nadväznosti na usadenie sa dotknutej osoby v inom členskom štáte, s právom Únie. TP naďalej vykonáva činnosť, ktorú vykonával v Belgicku viac ako 25 rokov.
- 23 Uvedený súd okrem toho konštatoval, že dočasný charakter poskytovania služieb sa má posudzovať nielen s prihliadnutím na trvanie tohto poskytovania, ale aj na jeho pravidelnosť, periodicitu a kontinuitu. Vyvodzuje z toho, že určitá opakovanosť v zásade nebráni uznaniu dočasnej povahy činnosti. Okrem toho dočasný charakter poskytovania služieb nevyklučuje možnosť dotknutej osoby vytvoriť si v členskom štáte, v ktorom poskytuje svoje služby, určitú infraštruktúru, akou je kancelária.

24 Cour d'appel de Mons (Odvolací súd Mons, Belgicko) rozhodol teda konanie prerušiť a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

- „1. Majú sa ustanovenia [článku 5 ods. 1 bodu 2 písm. b) a článku] 6... zákona z 15. mája 2007... v spojení s ustanoveniami zákona z 12. februára 2008... a osobitne článkami 6, 8 a 9 vykladať v tom zmysle, že poskytovateľ služby, ktorý zmení miesto, kde je usadený a usadí sa v inom členskom štáte, nemôže byť po tejto zmene zapísaný v krajine pôvodu, čiže Belgicku, do registra poskytovateľov dočasných a príležitostných služieb IEA, aby tam vykonával dočasnú a príležitostnú činnosť? Je takýto výklad v súlade so slobodou usadiť sa uznanou právom Únie?
2. Sú ustanovenia [článku 5 ods. 1 bodu 2 písm. b) a článku] 6... zákona z 15. mája 2007... v spojení s ustanoveniami zákona z 12. februára 2008... a osobitne článkami 6, 8 a 9 zlučiteľné s ustanoveniami [smernice 2005/36], ak sa vykladajú v tom zmysle, že pri dočasnej a príležitostnej činnosti je vylúčené, aby poskytovateľ služieb usadený v členskom štáte pôvodu poskytoval v inom členskom štáte služby, ktoré sú do určitej miery opakované, ale nie pravidelné, alebo v tom zmysle, že [poskytovateľovi umožňujú], aby mal v tomto inom členskom štáte určitú infraštruktúru?“

O prejudiciálnych otázkach

- 25 Na úvod treba pripomenúť, že hoci podľa doslovného znenia prejudiciálnych otázok vnútroštátny súd žiada Súdny dvor, aby sa vyslovil k zlučiteľnosti ustanovenia vnútroštátneho práva s právom Únie, nič nebráni Súdnemu dvoru poskytnúť užitočnú odpoveď vnútroštátnemu súdu tým, že mu poskytne výkladové prvky spadajúce do rámca práva Únie, ktoré mu umožnia rozhodnúť o výklade a zlučiteľnosti vnútroštátneho práva s právom Únie (pozri v tomto zmysle rozsudok z 30. apríla 2020, CTT – Correios de Portugal, C-661/18, EU:C:2020:335, bod 29 a citovanú judikatúru).
- 26 Pokiaľ ide o spor vo veci samej, z návrhu na začatie prejudiciálneho konania vyplýva, že TP je legálne usadený v Luxemburskom veľkovejvodstve a vykonáva tam povolanie odhadcu automobilov. Okrem toho vnútroštátny súd odkazuje na „služby“ vykonávané TP vo viacerých členských štátoch, najmä na území Belgického kráľovstva, čo znamená jeho fyzické premiestnenie sa na územie tohto členského štátu na účely výkonu jeho povolania.
- 27 Z toho na jednej strane vyplýva, že na takéto poskytovanie služieb sa vzťahuje článok 5 smernice 2005/36, ktorého odsek 1 písm. a) stanovuje zásadu, podľa ktorej členské štáty nemôžu z dôvodov týkajúcich sa odbornej kvalifikácie obmedziť slobodné poskytovanie služieb, ak je poskytovateľ služieb legálne usadený v inom členskom štáte na účely výkonu toho istého povolania. V tejto súvislosti odsek 2 tohto článku spresňuje, že ustanovenia hlavy II smernice 2005/36 sa uplatňujú výlučne na premiestnenie poskytovateľa služieb na územie hostiteľského členského štátu v zmysle tohto ustanovenia, aby dočasne a príležitostne vykonával svoje povolanie.
- 28 Na druhej strane, keďže okolnosti veci samej patria do hlavy II smernice 2005/36, ktorá obsahuje jej článok 5, článok 16 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2006/123/ES z 12. decembra 2006 o službách na vnútornom trhu (Ú. v. EÚ L 376, 2006, s. 36) sa na rozdiel od toho, čo tvrdila holandská vláda vo svojich písomných pripomienkach predložených Súdnemu dvoru, neuplatní. Podľa článku 17 bodu 6 tejto smernice sa jej článok 16 neuplatní na záležitosti, na ktoré sa vzťahuje

hlava II smernice 2005/36, ako ani na požiadavky v členskom štáte, v ktorom sa poskytuje služba, ktoré vyhradzuju činnosť pre určitú profesiu (rozsudok zo 17. decembra 2015, X-Steuerberatungsgesellschaft, C-342/14, EU:C:2015:827, bod 36).

- 29 Vzhľadom na tieto spresnenia sa treba domnievať, že vnútroštátny súd sa svojimi otázkami, ktoré treba preskúmať spoločne, v podstate pýta, či sa má článok 5 ods. 2 smernice 2005/36 vykladať v tom zmysle, že bráni právnej úprave hostiteľského členského štátu, ktorá v zmysle tohto ustanovenia, tak ako ju vykladajú príslušné orgány tohto štátu, neumožňuje odborníkovi usadenému v inom členskom štáte dočasne a príležitostne vykonávať svoje povolanie na území hostiteľského členského štátu z dôvodov, že tento odborník bol v minulosti usadený v tomto členskom štáte, že sa služby, ktoré poskytuje, opakujú, alebo že v uvedenom členskom štáte má vytvorenú infraštruktúru, akou je kancelária.
- 30 S cieľom odpovedať na tieto otázky je potrebné pristúpiť k výkladu článku 5 ods. 2 smernice 2005/36 a konkrétne pojmu „dočasné a príležitostné“ vykonávanie povolania v hostiteľskom členskom štáte, ktorý sa nachádza v tomto ustanovení, s prihliadnutím na judikatúru Súdneho dvora týkajúcu sa slobodného poskytovania služieb zakotveného v článku 56 ZFEÚ.
- 31 V tejto súvislosti Súdny dvor už rozhodol, že treba rozlišovať medzi pôsobnosťou slobodného poskytovania služieb a pôsobnosťou slobody usadiť sa. Na tento účel treba určiť, či má hospodársky subjekt sídlo v členskom štáte, v ktorom ponúka predmetnú službu, alebo nie. Ak má sídlo v členskom štáte, v ktorom ponúka túto službu, patrí do pôsobnosti slobody usadiť sa, ako je definovaná v článku 49 ZFEÚ. Ak naopak hospodársky subjekt nie je usadený v hostiteľskom členskom štáte, potom je cezhraničným poskytovateľom služieb spadajúcim do oblasti uplatňovania slobodného poskytovania služieb (rozsudok z 22. novembra 2018, Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank, C-625/17, EU:C:2018:939, bod 34 a citovaná judikatúra).
- 32 Pojem „usadiť sa“ v zmysle ustanovení Zmluvy o FEÚ týkajúcich sa slobody usadiť sa zahŕňa skutočný výkon hospodárskej činnosti prostredníctvom stálej prevádzkarne v hostiteľskom členskom štáte počas neobmedzeného obdobia. V dôsledku toho predpokladá skutočné usadenie sa dotknutého subjektu v tomto členskom štáte a výkon skutočnej hospodárskej činnosti v tomto štáte (rozsudok z 22. novembra 2018, Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank, C-625/17, EU:C:2018:939, bod 35 a citovaná judikatúra).
- 33 Okrem toho treba spresniť, že osoba môže byť v zmysle ustanovení Zmluvy o FEÚ týkajúcich sa slobody usadiť sa usadená vo viac ako jednom členskom štáte, najmä vytvorením druhého sídla (rozsudok z 30. novembra 1995, Gebhard, C-55/94, EU:C:1995:411, bod 24 a citovaná judikatúra).
- 34 V prípade však, že sa poskytovateľ služby presťahuje do iného členského štátu, než je ten, v ktorom je usadený, ustanovenia kapitoly Zmluvy o FEÚ týkajúcej sa služieb, a najmä článok 57 tretí odsek stanovujú, že tento poskytovateľ služieb v ňom bude vykonávať svoju činnosť dočasne (rozsudok z 22. novembra 2018, Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank, C-625/17, EU:C:2018:939, bod 36 a citovaná judikatúra).
- 35 Podľa judikatúry Súdneho dvora sa pojem „služba“ v zmysle Zmluvy o FEÚ môže vzťahovať na služby veľmi odlišnej povahy, vrátane služieb, ktoré hospodársky subjekt usadený v členskom štáte poskytuje viac či menej často alebo pravidelne, a to aj počas dlhého obdobia, osobám usadeným v jednom alebo vo viacerých iných členských štátoch. Žiadne ustanovenie Zmluvy o FEÚ neumožňuje abstraktným spôsobom určiť dobu alebo frekvenciu, od ktorej sa

poskytovanie služby alebo určitého typu služby v inom členskom štáte už nemôže považovať za poskytovanie služieb v zmysle Zmluvy o FEÚ (pozri v tomto zmysle rozsudky z 11. decembra 2003, Schnitzer, C-215/01, EU:C:2003:662, body 30 a 31, ako aj z 10. mája 2012, Duomo Gpa a. i., C-357/10 až C-359/10, EU:C:2012:283, bod 32).

- 36 Súdny dvor okrem toho rozhodol, že tento dočasný charakter poskytovania služieb nevyklučuje možnosť, že si poskytovateľ služieb vytvorí v hostiteľskom členskom štáte určitú infraštruktúru (vrátane kancelárskych priestorov, miestností alebo konzultačných priestorov), pokiaľ je takáto infraštruktúra nevyhnutná na účely poskytovania dotknutých služieb (rozsudok z 30. novembra 1995, Gebhard, C-55/94, EU:C:1995:411, bod 27).
- 37 Na položené otázky treba odpovedať s prihliadnutím na tieto úvahy.
- 38 Po prvé v situácii, v ktorej sa odborník so sídlom v členskom štáte premiestňuje na územie hostiteľského členského štátu, v ktorom bol v minulosti usadený, aby tam následne vykonával svoje povolanie len dočasne a príležitostne, majú príslušné orgány tohto členského štátu právo, ako to potvrdzuje odôvodnenie 11 smernice 2005/36, kontrolovať pravdivosť tvrdení uvedeného odborníka, aby sa uistili, že sa neusiluje o zneužitie práva vyhýbaním sa dodržiavaniu vnútroštátnych právnych predpisov týkajúcich sa povolania.
- 39 Okrem toho v takejto situácii ani z článkov 56 a 57 ZFEÚ, ani z článku 5 ods. 2 smernice 2005/36, ani z judikatúry Súdneho dvora citovanej v bodoch 31 až 36 tohto rozsudku nevyplýva, že samotná skutočnosť, že odborník bol v minulosti usadený v hostiteľskom členskom štáte, môže brániť tomu, aby pri výkone slobodného poskytovania služieb vykonával svoje povolanie v tomto poslednom uvedenom členskom štáte tým, že sa doň premiestni z členského štátu, v ktorom je v súčasnosti usadený.
- 40 Po druhé z judikatúry citovanej v bode 35 tohto rozsudku vyplýva, že skutočnosť, že služby poskytované v hostiteľskom členskom štáte odborníkom usadeným v inom členskom štáte vykazujú určitú opakovanosť, nebráni tomu, aby boli považované za služby poskytované „dočasne a príležitostne“ v hostiteľskom členskom štáte v zmysle článku 5 ods. 2 smernice 2005/36.
- 41 Po tretie z judikatúry citovanej v bode 36 tohto rozsudku vyplýva, že ani skutočnosť, že si odborník v takejto situácii vytvorí v hostiteľskom členskom štáte určitú infraštruktúru, akou je kancelária, sama osebe nebráni takejto kvalifikácii služieb, ktoré poskytuje v hostiteľskom členskom štáte.
- 42 Napokon treba pripomenúť, že podľa článku 6 ods. 1 písm. a) smernice 2005/36 poskytovatelia služieb so sídlom v inom členskom štáte uvedení v článku 5 tejto smernice sú oslobodení od požiadaviek stanovených pre odborníkov usadených na území hostiteľského členského štátu, ktoré sa týkajú najmä povolenia, registrácie alebo členstva v profesijnej organizácii alebo profesijnom orgáne, pričom tento členský štát môže stanoviť len automatickú dočasnú registráciu alebo *pro forma* členstvo v profesijnej organizácii alebo orgáne s cieľom uľahčiť uplatňovanie disciplinárnych ustanovení v súlade s článkom 5 ods. 3 uvedenej smernice, a najmä za predpokladu, že nijakým spôsobom nezdržujú alebo nekomplikujú poskytovanie služieb.
- 43 Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy treba na položené otázky odpovedať tak, že článok 5 ods. 2 smernice 2005/36 sa má vykladať v tom zmysle, že bráni právnej úprave hostiteľského členského štátu, ktorá v zmysle tohto ustanovenia, tak ako ju vykladajú príslušné orgány tohto štátu, neumožňuje odborníkovi usadenému v inom členskom štáte dočasne a príležitostne

vykonávať svoje povolanie na území hostiteľského členského štátu z dôvodov, že tento odborník bol v minulosti usadený v tomto členskom štáte, že sa služby, ktoré poskytuje, opakujú, alebo že v uvedenom členskom štáte má vytvorenú infraštruktúru, akou je kancelária.

O trovách

- 44 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdný dvor (deviata komora) rozhodol takto:

Článok 5 ods. 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2005/36/ES zo 7. septembra 2005 o uznávaní odborných kvalifikácií, zmenenej smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2013/55/EÚ z 20. novembra 2013, sa má vykladať v tom zmysle, že bráni právnej úprave hostiteľského členského štátu, ktorá v zmysle tohto ustanovenia, tak ako ju vykladajú príslušné orgány tohto štátu, neumožňuje odborníkovi usadenému v inom členskom štáte dočasne a príležitostne vykonávať svoje povolanie na území hostiteľského členského štátu z dôvodov, že tento odborník bol v minulosti usadený v tomto členskom štáte, že sa služby, ktoré poskytuje, opakujú, alebo že v uvedenom členskom štáte má vytvorenú infraštruktúru, akou je kancelária.

Podpisy